

Utan i dziewczyna



FRANCISZEK KOWALSKI

Ułan i dziewczyna

Tam na błoniu¹ błyszczą kwiecie,
Stoi ułan na wedecie²,
A dziewczyna jak malina
Niesie koszyk róż.

Kobieta, Mężczyzna,
Żołnierz, Kwiaty

— Stój, poczekaj, moja duszko!
Gdzie tak drobną stąpasz nóżką?
— Jam z tej chatki, rwałam kwiatki
I powracam już!

— Próżne twoje są wymówki,
Pójdiesz ze mną do placówki.
— Ach ja biedna, sama jedna,
Matka czeka mnie!

Mężczyzna, Żołnierz,
Kobieta, Wróg

— Stąd są wrogi³ o pół mili
Pewnie ciebie namówili.
— Ja uboga, nie znam wroga⁴,
Nie widziałam, nie!

— Może kryjesz wrogów tłuszczę⁵,
Daj buziaka, to cię puszczę.
— Jam nie taka, dam buziaka;
Tylko z konia zsiądź!

Pocałunek, Obowiązek,
Mężczyzna, Żołnierz,
Kobieta

— Z konia zsiądę, prawo złamię,
Za to kulą w łeb dostanę.
— Jakiś prędko, dość twej chętki,
Bez buziaka bądź!

— Choć mnie życie ma kosztować,
Muszę ciebie pocałować.
— Żal mi ciebie, jak Bóg w niebie,
Bo się zgubisz sam.

— A jak wartę mą porzucę
I szczęśliwie z wojny wrócę?
— Bądź spokojny, wrócisz z wojny,
Pocałunek dam!

Żołnierz, Mężczyzna,
Kobieta, Wierność, Wojna

¹błonie — duża przestrzeń porośnięta trawą; pastwisko, łąka. [przypis edytorski]

²wedeta (fr. *vedette*) — dosł. łańcuch widzów; rodzaj placówki a. czatów; rozstawienie kordonu żołnierzy na warcie w takiej odległości, aby nikt nie mógł przejść między nimi niezauważony. [przypis edytorski]

³wrogi — dziś popr. forma M. lm: wrogowie. [przypis edytorski]

⁴Ja uboga, nie znam wroga — w innej wersji: „Ach, dla Boga! Nigdy wroga/ Nie widziałam, nie”. [przypis edytorski]

⁵tłuszcz — tłum. [przypis edytorski]

— Gdy szczęśliwie wrócę z boju,
Gdzież cię szukać mam w pokoju?
— Tu w tej chatce, przy mej matce,
Nad tą rzeczką w wyż!

— A jak zginę, co tak snadnie⁶,
To buziaczek mi przepadnie!
— Wierna tobie, na twym grobie,
Pocałuję krzyż!

Pocałunek, Grób

⁶*snadnie* (daw.) — łatwo. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*.

Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/ulan-i-dziewczynna>

Tekst opracowany na podstawie: *Śpiewnik polski*, tom I, Lwów 1878

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Śląską z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BŚ.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Marta Niedziałkowska.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).